

زندگی را برای خود طوری معنا کنید که منجر به یک برنامه‌ریزی دقیق و همه‌جانبه شود

شماره پرسش: ۴۵۲۹

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۲/۲/۱۷ ۰۵:۰۰:۰۰

متن پرسش

سلام. چرا انقدر جوان‌ها از جمله خودم تنبل شده‌اند؟ چرا حوصله‌ی یک مقاله ترجمه کردن را ندارم؟ چرا حوصله تحقیق و کنکاش در علم‌ها رو ندارم؟ برای چی در گذشته مردم انقدر کاری و جدی بودند ولی الان دانشجویهای ما که باید با توجه سن شان انقدر تلاش‌گر باشن اینطور نیستند و کم‌همت شده‌ایم؟ حوصله نداریم... درسها را فقط برای پاس کردن می‌خوانیم.. کارها را هم نیمه‌کاره ول میکنیم! مردم گذشته خیلی عزم داشتند برای کارها وقت‌های طولانی می‌گذاشتند و مثلاً با اون سختی‌ها درس می‌خواندند اما الان با این همه امکانات ما تنبلی مان میکند؟ البته منظورم فقط درس نیست در همه‌ی مسائل زندگی دیگه اهل وقت گذاشتن نیستیم و درس رو به عنوان مصداق عرض کردم... چکار کنیم استاد؟ البته من کتاب جوان و انتخاب بزرگ و چند کتاب دیگه‌ی شما رو هم خوندم.. اهداف بلند هست خیلی خیلی بلند تر از هدف‌های بقیه... ولی در عمل تنبلی میکنم...؟ چکار کنم که همت بلند داشته باشم و سخت‌کوش بشم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: باید سعی کنید زندگی را برای خود طوری معنا کنید که منجر به یک برنامه‌ریزی دقیق و همه‌جانبه شود. در راستای هدف‌گذاری دقیق است که انسان فرصت‌ها را تماماً به‌کار می‌گیرد. موفق باشید